

[Helga Pedersen.]

mærkninger skal jeg anbefale også lovfor-
slaget om de offentlige veje.

Hagen Hagensen: Det må anses for at
være af afgørende betydning for alle, over
for hvem ekspropriationsinstituttet bringes
i anvendelse, at der findes så klare lovregler
som muligt om den fremgangsmåde, de
eksproprierende myndigheder skal følge.
Derfor kan det konservative folkeparti slutte
sig til, at der lovgives på dette område.
Imidlertid finder vi, at reformarbejdet
burde være ført videre frem, end lovforslaget
om fremgangsmåden ved ekspropriation er
udtryk for, således som det foreligger ved
anden behandling i dag.

Det må beklages, at det ikke har været
muligt at henføre lovgivningen til det om-
råde, hvor den efter en saglig bedømmelse
rettelig hører hjemme, nemlig under justits-
ministeriet. Det kan virke uheldigt, at den
højtærede minister for offentlige arbejder,
under hvis ressort middelbart eller umiddel-
bart langt de fleste ekspropriationer er
hjemmehørende, også er ressortminister
for fremgangsmåden ved ekspropriation af
fast ejendom, endda i så vidt omfang, at
alle øvrige fagministerier skal rette begæ-
ring om foretagelse af ekspropriation til
den højtærede minister for offentlige arbej-
der; men lovforslaget har på dette område
ikke været til at ændre; det må beklages,
at den højtærede minister for offentlige
arbejder har kunnet kaste et større lod i
vægtskålen, end den højtærede justitsmini-
ster har kunnet gøre. I hvert fald kan man
sige, at det ikke er fru Justitias vægtskål,
der er blevet benyttet; i så fald ville jeg
mene, at lovforslaget var kommet ind
under det område, hvor det rettelig hører
hjemme, nemlig justitsministeriet. For ikke
at vanskeliggøre sagen har vi imidlertid fra
mit partis side afstået fra at stille ændrings-
forslag om dette principspørgsmål.

Under den i øvrigt saglige udvalgsbehand-
ling har det konservative folkeparti sammen
med venstre som mindretal ikke haft
mulighed for at komme igennem med en
række saglige ændringsforslag og har der-
for på en række punkter — men langt fra
på alle områder, hvor ændringer kunne
have været ønskværdige — måttet stille
ændringsforslag. Det gælder således æn-

dringsforslag nr. 7, der er underændrings-
forslag til ændringsforslag nr. 6. Vi finder,
at formanden for taksationskommissionen,
for at sikre den mest betryggende sagsbe-
handling, bør være en dommer.

Fremdeles finder mindretallet, at begre-
bet „ledende landinspektør“ bør afskaffes,
således at der alene kan beskikkes en eller
flere landinspektører som bistand, og jeg
kan ganske henholde mig til, hvad det ærede
medlem frk. Helga Pedersen nys sagde
herom.

Dernæst ønsker mit parti gennem offent-
lighed i kommissionsbehandlingen at sikre
borgerne fuld indsigt i sagernes behandling,
medmindre en part — det kan også være
anlægsmyndigheden — begærer, at offent-
ligheden ikke skal have adgang til møderne,
og vi finder, at der i sager om tvangsafståelse
bør ske den videst mulige sikring af borger-
nes ret. Lovforslaget tilsigter at gøre dette,
men så må man også på det område nærme
sig retsplejens almindelige regler, og hoved-
reglen må da være, at der er offentlighed;
det tilsiger parternes tarv normalt; hvis
det modsatte er tilfældet, kan dørene jo
lukkes.

Endelig finder vi, at spørgsmålet om til-
ladelse til at indbringe en sag for taksations-
kommissionen, selv om begæringen herom
er fremkommet for sent, bør afgøres af
kommissionen selv, ikke af ministeren for
offentlige arbejder, og på dette område er
vi ganske i overensstemmelse med justits-
ministeriets lovkontor, når vi stiller æn-
dringsforslag herom; det er ændringsforslag
nr. 17.

Under udvalgsarbejdet har vi haft lej-
lighed til at gøre os bekendt med alle de
bemærkninger til lovforslaget, som justits-
ministeriets lovkontor har gjort, og jeg
kan ikke tilbageholde den bemærkning, at
det forekommer betænkeligt, at sådanne
sagligt underbyggede bemærkninger kun i
såre beskedent omfang har givet sig ud-
tryk i det fremsatte lovforslag. Enten må
det overvejes at ophøre med at forelægge
lovforslag for lovkontoret, hvilket vel må
have dette kontors ophævelse til følge,
eller også bør begrundede ændringer følges.
I hvert fald bør det overvejes fremover at
lade alle lovforslag blive ledsaget af de
bemærkninger, som lovkontoret har gjort
dertil, således at i hvert fald de af folketin-